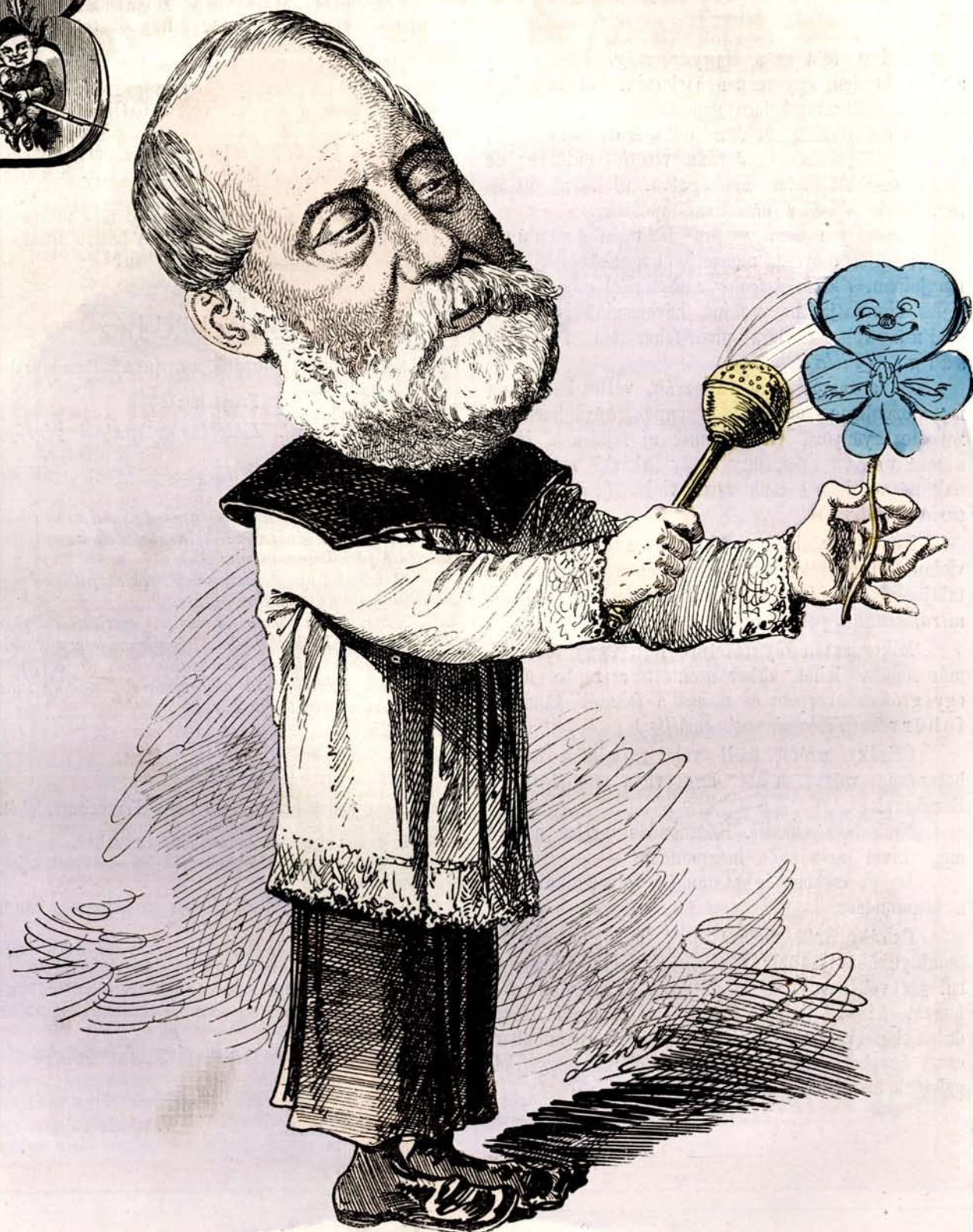

BORSSZEM JANKÓ

Előfizet. etni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, Józseftér 6-ik szam.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Gróf Cziráky János ő excja.

Áldott föld ez a Magyarország. Ebben még a viola is nem egyszerűen violaszin, hanem a leg-tarkább változatosságban pompázik.

Virul először zölden mint Feigelstock, (*Viola palestiniána*) Jordán vizétől öntözve; de aztán szentelt vízbe mártogatva, új szint ölt és lesz belőle *Viola christiana* apostata.

Mint ilyen nem sokára három színűvé válik; éjjel tenyész, nemzeti összeesküvések barlangjaiban, (*Viola tricolor nationalis*) míg egy új fejlődés kimutatja, hogy mint háromszínű is két-színű volt s lesz piros-fehér-zöld fekete-sárga. (*Viola delator.*)

De a temperatura változván, változik a viola is; mozgalmas, munkás napok küzdelmei közepette gyönyörű virágszálunk új fejlődésnek indul s lesz vérvörös, úgy hogy akárki mákvirágnak nézné, holott csak veres viola. (*Viola proletaria agitatrix.*)

Ismét fordulván az idők és azoknak járása, violánk új nedveket szív magába a gazdag honti talajból és e nedük befolyásától lesz fekete. (*Viola ultramontana posoniensis.*)

Mikor aztán oly feketévé lett, hogy feketébb már nem is lehet, akkor szentelt cserépbe ülteti egy grófi műkertész és mossa a feketét tündöklő fehérre. (*Viola ciracata nobilis.*)

Cziráky grófot kell vala rajzolnom és én botanikus rajzát adom egy viola fejlődésének. Bocsánat!

Nem tesz semmit. Közmondás tartja: mond meg kivel jársz s én megmondom — —

De ez esetben igaztalanság volna, alkalmazni a közmondást.

Cziráky gróf violával jár; hiven öntözi, tán gomblyukába is tüzi; büszkén jár vele, ámbár póru jár vele. A világ csodálkozik egy tisztelt jellemén, ki a jellem tagadására rámondja, hogy érdemeket szerzett. Pedig bizonyosan nem akart ezzel egyebet, mint meghálálni Violának hogy Feigelstock blamirozza a zsidókat.

B. J.

TÁVIRATOK.

Froschdorf, május 25. V. Henrik számos gyémántjai körében ma ül meg a francia trónra juthatás hasztalan kísérleteinek 50-ikét.

Páris, május 36. Thiers lerombolt házát. mldön a polgárok újból fölépítési ajánlkoztak, igyszólt: Köszönöm, nem kell. Erre a nép azt mondá: Cicero *contra domum!*

Róma, jun. 6. Ma másodszer érte már a szent atyát azon szerenesétlenség, hogy V. Henrik irásban ajánlta föl segítségét.

Páris, 1814 május 14. Nehány nap mulva Németországgal megkötetik a béke, mely hosszú fenállással biztat. De ki bizhatik a béke-ígéreteken?

A Rothschild ház

fönállásának 100-ik évfordulója május 25. Frankfurtban.

Program :

7 órákor reggel. Hódolása az európai pénzügyeknek.

9 óra. Ünneplés leleplezése egy monnaiemennak.

11 óra. Villás reggeli, mely alkalommal szük családi körben valamennyi Rothschild a kamatok kamatjainak kamatait fogják consumálni.

12 órától 1-ig. Jótékony intézetek alapítása és gyámolítása néhány rokkant államnak.

3 óra. Nagy szemle az európai vevőkreiterek fölött.

5 óra. A Rothschild-ház fejének megkoronáztatása. Forgatomba hozatik az első Nathandor. (9 8³/₄.)

7 óra. Kivilágítása a coupon-ollóknak és táncvigalom az arany borju körül.

RENDELET

a porosz hadak hazatérésére nézve Franciaországból.

1. §. Lopni csak a porosz határig szabad.
2. §. A nőekkel való bánásmód mindenkinek saját jó ösztönére bizatik.
3. §. Részegség tilos. A bor azonban meg van engedve.
4. §. Hasonlóképp tilos az arany és ezüstneműek visszaadása.
5. §. Requisitio tilos, kivéve az elkerülhetlenül szükségeseket. Ennek megítélése mindenkinek jó lelkiismeretére bizatik.
6. §. A masirozás német erénynyel és mély megfontolással fog megtörténni.
7. §. Berlinben az arany- és ezüstneműek kiadandók.

Bismarck, m. p.

Vilhelmus császár.

Moltke, m. p.

Roon, m. p.

A titkos írás.

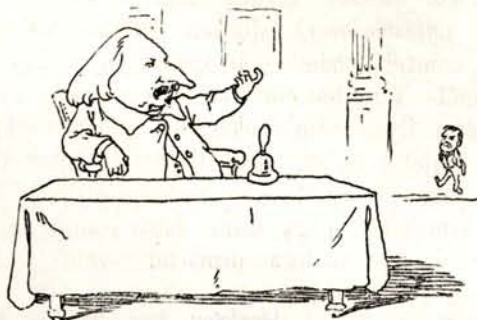
— Philologikus blamage az akademiából. —

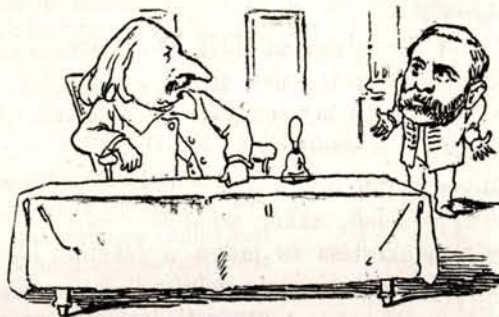
(Nyelvtudományi osztályértekezet. A gyülesterem falain új díszítvények; négy tájkép a két főfal fülkéikben; a képek fölött kék színű emléktáblák. Mind ezek fölött pedig nagy csudálkozása a tudósoknak.)

Pulszky, osztályelnök. Mielőtt a csuvasz nyelvélekek taglalásához fognánk, örömmel kell megjegyznem, hogy gyülés-termünk új díszítvényeket nyert. Ime négy szép tájkép, melyeket Ligeti a muzeumban az én aegisem alatt készítte. S a képek fölött milyen kellemes

négy kék tábla. Ah, én igen szeretem a kéket; hiszen minden kék a mi kellemes; a távoli hegyek, Italia ege, az atmosphaera, mind kék, sőt vizsgáljuk magukat őszintén: van-e köztünk a kinek az arany és ezüst nem kék? De vajon mire való e négy tábla? . . . Ni, ni, az egyik arany fölírás van. Mi ez? Lássuk csak: „Bunk bdn a y m fly.“ Ezt nem értem, pedig személyesen is ismerem Müller Miksát. Hm.

Gyulai, jöjjen csak, maga mint titkár mondja meg mi ez?

Gyulai. Kérem ássan, én bizony nem tudom. A tenap még itt jártam, úgy tetszik, még akkor nem volt itt semmi. Talán, kérdjük meg az archaeologico-architecto-ostályt.

Henszlmann. Semmi sem egyszerűbb. Archeologiai kutatásaim közt gyakori eset. A régi fölirat átüti magát az új festéken, ez az egész. Egyébiránt a szavak némi szláv eredetre mutatnak. Azt hiszem, valami orosz propaganda-szöveg, melyet a megvesztegetett német építész csempészett e szent falakba. Ugy kell, miért bízták a palota-építést a külföldiekre.

Budenz. Én nem dűröm, hoty a némedet gyanúsidsa. Ez elfokultság. Az a fölirad nem szláv, hanem világosan csere-misz. Mert, hádi, mintyár az első szó: „bunk“ — ez azt deszi, hogy, hádi: „bankó“. Ki ne tudná, hádi, hogy a paloda bankón épült. A második szó..

Fogarasy. Ugyan hagyja azt a csere-misz rokonságot. Én is nagy kertész vagyok, szeretem a csereznyét, de a magyar nyelvnek nincs más rokona mint a mongol. Így értelmezem a „srinfonalor“ szót; ez mongolban annyit jelent mint „serény fonáló“, vagyis a ki serényen halad a megkezdett uton, mint akadémiánk.

Hunfalvy. Per amorem Dei! Ha ezt Lönnröth vagy Alquiste hallaná, mennyire compromittálva volnánk! Ki ne ismerné föl ama szavakban a finn nyelvet. „Bunk“ tudvalegőleg egy ugor-isten; rokon Ukkon-nal, kinek poharát Tokajban láttam a multkor. A második szó „bdnay“ szintén finn kifejezés; magyarban = „bödn-alj“, tehát úgy látszik valamely ét-áldozati edény, melybe turó alkalmaztatott. Ily tekintetekben nyelvtörténetünk..

Mátyás Fl. Adhatnék föl-világosítást, ha az én szótáram megvolna; de nincs ám. A fentebbi szavakat is könnyű volna megfejteni. Csak Anonymus bevezetését tessék megnézni, ott világosan előfordul a „m é föli völgy“ a mi a 3-dik szóra nézve teljesen szabatos értelmet ad.

fölirat e tekintetbenn még böcsösebb, mert ez pláne annyira eltér, hogy hajlandó volna az ember egyelőre nem is tartani magyarnak. Ez, uraim, ez legbiztosabb jele régi korának.

Greguss. Némi kétségem azonban mégis akad. Meg kell vizsgálni az ügyet. Fölhivom önök figyelmét a 2-ik sor elejére s a harmadik végére; ott ez áll: „Saksperde.“ Vajon, kérem, nem valamely angol irta-é ezt föl, valamely őskori kelta vagy géél hagyományok alapján, hálafejében azért, hogy Shaksperere már megjelent magyarul a Kisfaludy-társaság kiadásában, tizennyolcz kötetben, minden kötet külön kapható 1 frt. bolti áron az Athenaeumnál, továbbá Ráth Mór..

Thaly. Ez már mégis sok! Itt, közöttünk a Kisfaludy-társaságról szólni! Az egész Shaksperere nem ér annyit, mint Vak-Bottyánnak az a kiszurt félszeme. Igenis. Vak-Bottyán, az mindent pótol, de Vak-Bottyánt nem pótolja semmi. Ama fölirat is világosan kurucz documentom; a vörösvári árkhivum protokollumnak indekséből tudom, hogy a páratlan gyenyerális brigádéjának harmadik batáliónja 2-ik czugjában berukkolt frájterek között volt egy, a kit Dara Pálnak hívtak. Tessék megnézni a fölirat utolsó szavát. A rokonság oly tiszta, hogy a vak is látja.

Pulszky. Messze eltérnek a nézetek egymástól. Tehát a kérdést titkos szavazásra kell bocsátanom; írja föl kiki a saját szavazatát s a többség dönt. De előbb fölkérem a titkárt, hogy az egész szöveget hangosan olvassa föl.

Gyulai. Bdn, ay, mfly, sgrpsk

Mészáros (az akad. szolga bejő, vizet hoz; bámul Gyulai kinjain s végre elkezdí rángatni a köntöse alját.) Hájszen téns uram, nem arra való a, hogy olvassák.

Pulszky. Ne szóljan maga belé. Hát mire való?

Mészáros. Hát kérem átozássággal csakugy van, hogy a talján piktör azt próbálta, hogy főst majd az arany bötü a kék táblán; de mintég hogy magyarul nem tud, nem is tudott semmi okosat fölírni, csak ezeket a bötüket.

A tudósok (összenéznek s aztán mindegyik kisompolyog más-más ajtón.)

Mészáros (nevet.) Szeretem az eszemet, hogy nem palléroztam tudóssá.

Ministerfogdosás.

Están. Nini, Andrásy!

Sanyi. Az ám a nyüstyit, az igazságügyi tárczához keres embert.

Lajos. Aligha nem éngöm akar megfogni. Nagyon rám nízett.

A communisták

beváltottak szavukat. „Semmint meghódoljunk,“ így szólának, „inkább a légből röpitjük magunkat!“

Páris, 28. brülidor.

Motto: Szurjátok, vágjátok, öljétek, döfjétek, Pif pat pat! (Meyerbeer.)

A Vendome-szobor porban hever. Öszszetört.

A nép döntötte le. A szabadság.

Az-e?

Az.

Igazán?

Igazán.

Raoul Rigault polgár, a commune igazságügyministere!

Ezennel denuncirozom önmagamot, hogy a főnnebbiekben kérdézni merem, vajjon a szabadság döntötte-e le a Vendome-szobrot.

Követelem, hogy rögtön lövessem föbe. Vive la commune!

Euthanase Sabretache.

Közönségünkhez.

Ezennel ürvendétes tudomására hozzuk a hazafias olvasó közönségnek, hogy Euthanase Sabretache munkatársunk ma korán reggel, saját denunciatiója folytán, csakugyan föbe lövetett . . . egy koreszmást, ki nem akart neki többé abszintet mérni potyára.

Béke a dicső hazafi boraira!

A szerkesztőség.

A szabadság állása.

Tegnap óta az igazságügyi delegátus 25 férfit, 14 nőt és 7 gyermeket lövetett föbe, minthogy a közrendet azáltal háborították, hogy a hazafias zavargásokban nem akartak részt venni.

Dombrowski tbnok ma reggeli után hajtóvadászatra rándult Faubourg St. Honoré-ba; a vadászat sikere igen szép volt, mert 17 bonapartista bourgeoist (neveik t. i. N.-nel

kezdődtek) ejtettek el. Délben a tbnok törzskarával együtt a Trocadero szemügre vette a petroleum-bombákkal tett kísérletek folyamát.

Ma reggel mindössze csak négy hírlapot töröltek el, és pedig ezeket: „Le Meurtrier“, „Le Patriotique“, „Le Petrole“, „Le Chourineur“ és „La Guillotine pour tous“. Szerkesztőik a Mazas-börtönben várják a kedvező alkalmat, hogy per Lynch megjustifáltassanak.

A Rue Vivienneben A. B. háztulajdonos, mert nem akarta maga subiczkolni csizmáját, hanem inasát szolgáltatta föl a megalázó szolgálatra, az igazságügyér parancsára agyonütetett s vagyona elkoboztatott. A szerencsétlen inasnak a Vendome-szobor helyén szobor fog emeltetni.

A harcztérről.

Tegnap megint nagy csata Villeneuve sur l'Étang mellett. A versaillesiak, számra nézve mintegy 175,726-an Ville-Couvray felől kerültek a Porte Maillot-nak, míg másrészt Poissy felől körülbelül 117,425 lovas vadászt küldöttek ugyanoda. Okolovicz tbnok genieje azonnal belátta, hogy az ellenség hihetőleg Párist szeretné elfoglalni, ezért a Porte Maillot előtt hamarjában barrikádot építtetett. Az ellenséget maga Mac-Mahon vezénylé, kit Okolowicz egy szal kardra hitt ki; minthogy azonban a gyáva sybarita nem mert kiállni, Okolowicz ifju adjutansát, Mlle Stasie d'Épluchures főhadnagyot, a Quartier Bréda egyik legszebb honleányát küldte hozzá. Ez az öreg polissontól tete-átetet kapván, ez alkalommal annak orrát levágta s diadallal hozta Párisba. Dombrowski főhadvezér az ifju főhadnagyónékn megengedé, hogy Mac-Mahon orrát piros szalagra kötve rendjel gyanánt viselhesse — szíve alatt.

Azon 69 éves amazon neve, ki, mint tegnap irtuk, a barriére de Clichy-i barrikádot tegnapelőtt egymaga 48 óráig védelmezte s ez idő alatt 57 versaillesinak karmolta ki szemét, nem Théophie Saucière,

hanem Mlle Morfondine Croquenbouche, mit ezennel helyreigazítani sietünk.

Faits divers.

Egy 18-ik zászlóaljbeli nemzetőr ma nagy derűtséget okozott a Vendome-téri barrikádon. Sikerült neki ugyanis, a Louvre gyűjteményéből néhány olajfestményt elvenni. Ezeket rámaikból kifejtette s az egyikből (melyben Murillo híres „Mennybemenetel“-ét ismerték föl) reverendát, két-három Rafaelből igen csinos stolát, egy Leonardo da Vinci-ből pedig (a Mona Lisa volt, ha nem csalódnak) pompás tiarát csinált. Ily különös jelmezben tett szolgálatot a barrikádon, s társai igen jól mulattak a szelleműs és valóban parisi zamatos „gauloiserie“-n.

Községi dolgok.

A tuileriákat most itatják petroleummal, hogy jobban égjen a szabadság e faklyaja, ha majd meg fogják gyújtani.

Az Arc de Triompha légberöpitésére szolgáló munkálatok ma fognak bevégezteni s 80 mázsa lőpor van az alapkövek alkalmazva.

A Notre-Dame templom lerombolását a város tanácsa ma határozta el. Az egész épületből semmi sem fog megmaradni, mint azon toronyörv, melyet Hugo Victor irt.

(Beküldetett) Szerkesztő polgártárs! Tra gikus idöket élünk. Minek hát ilyenkor az a théâtre lyrique? Le kell rombolni! Vive la commune! E. L. Amédée a ble. (ci-devant Amédée.) — Tiszta szívünköl pártoljuk e korszerű és hazafias indítványt. Szerk.

A raffinrozott petroleum elarusítása megtiltott, miután ez hatásaiiban nem bizonyult oly biztonságos és alaposnak, mint a raffinrozatlan. Holnap a Hotel de Ville meggyujtását fogják megkísérlni ez utóbbi anyaggal. Ajánljuk e lélekemelő és üdítő látványt minden jó hazafi figyelmébe.

Feuilleton de „La Commune.“

Az új Robespierre

vagy

a 15-dik brülidor tiz vércsöppje.

Hazafias regény a modern társaséletből.

(Folytatás.)

— Ime, folytatá Jean Cravache, ez a szerszám: kés. Ugyebár, hogy kés?

— Igen, gagyogá remegve a thiersista Anatole.

— Nézd, minő hegyes! folytatá Jean Cravache és Anatole jobb füle czipmájába szurt.

Anatole jajgatott.

— És minő éles! szövé tovább gondolatai fonálát Jean Cravache, Anatole orra hegyét egy vágással leszelve.

Anatole újra feljajdult.

— Kitünő egy kés! mondá Jean Cravache és —

Ekkor az ajtó kinyílt és belépett — — —

XV. FEJEZET.

A holdkóros piócza.

Hogy ki lépett be?

Hosszu haju, halvány férfiú, fekete köpenybe burkolva, vörös kezekkel.

— Mit? Te keztyüt hordasz, akasztani való aristokrata?! förmedt rá Jean Cravache, kését kihuzva Anatole oldalbordái közül s a belépőre rohanva.

— Jobban nézz ide, te füles bagoly! kiáltá megvető hangon amaz. Ez a vörös, a mit te keztyűnek nézesz, aristokratikus vér. A Sainte-Chignonne grófnő vére!

E név hallatára Anatole hullája mélyen fölsohajtott s hangtalanul rebegé:

— Hát őt is!

De a halvány idegen lábával egyet rugva Jean Cravache háta közepére, azt kilökte az ajtón.

Jean Cravache a hatalmas lökés következtében az ajtón kiröpült, a lépcsőn lerepült, három-négy utczán keresztülrepült s egy nagy épület kapujában rogyott le.

Midőn ismét fölcsodott, így szól:

— Ah! ez a kis mozgás igazán jól esett.

Aztán föltekintett a ház homlokzatára.

— Ni ni! Hisz ez a Banque de France!

kiáltá némi meglepetéssel . . . No, ha már ide röpitettek, hát ne legyen hiába!

Bement a bureaubá.

Odament a pénztárnokhoz s kést rántva, durva hangon mondá:

— Polgár pénztárnok! A tábornok küld, s azt izeni, hogy a bank adjon át nekem az ő számára egy millió frankot készpénzben.

— Micsoda tábornok? kérdé a pénztárnok.

— Dombrowsky.

— Valami irott utalványt hozott tőle?

— Nem én, . . . azaz hogy . . . igenis,

hoztam.

S levette blouse-ját, ingét, oda mutatá meztelen hátát, melynek közepén, már ugy az alja felé, nagy kék folt mutatkozott.

— Itt van, mondá.

— Csakugyan Dombrowski lábairása, mondá a pénztárnok, miután Jean Cravache természetes pergamenjét megvizsgálta.

Azután késedelem nélkül kifizette az egy millió frankot.

Jean Cravache zsebre gyűrte a milliót és füttyöröszve távozott.

Azt füttyölte, hogy: „Partant pour la lanterne!“

(Folytatása következik . . . a bagnóban.)

Están bátyánk dalai.

ÓDA

EGY NAGY VESZÉLY ELMULTÁVAL.

1.

Ti a kedves szende május
 Rideg zord fölkenetjéi
 Borömlő fagy szentjei,
 Kik, ha van vagy nincs reá jus,
 Gyakran mindent elnyeltek,
 Mitől nagyra hevülének
 Anakreon vagy Horác —
 Nektek szól e hálaének :
 Szervác, Pongrácz, Bonifác !

2.

Hányszor, irigy lehetekkel
 Dúltatok az Ur hegyén.
 És, mi este zöld remény
 Sárga halál vala reggel !
 S pusztulás lőn, vizes átok,
 Üres bölcső, hült barátok,
 S karcos vers, a merre látsz :
 És ezt mind ti okozátok,
 Szervác, Pongrácz, Bonifác !

3.

De megirva volt felhőkben :
 „Más csapáson volt a sor ;
 Mert sok víz és kevés bor
 Nyilván sok egy esztendőben“
 S ezzel mult el szörnyű gondom,
 Ezért áld most Bécs, Pest, London,
 Magyar, rác, és bunyevác ;
 S mondja Sanyi, s én is mondom :
 Hála Szervác,
 Hála Pongrácz,
 Hála, hála, Bonifác !

Decretum-

Tekintve a commune eredménydus rombolmányait, kedvelt Párisomat ezennel forradalmi Abderának nevezem ki.

Clio, m. p.

Meteorologicum.

„Beust gróf Gasteinba utazott, a mi annak jele,
 hogy a politikai láthatár derűs,“ írják a bécsi lapok.
 Ha Beust gróf a közönséges láthatárt is kideríthetné, nagyon megköszönné
 néhány valódi osztrák-magyar
 Cserebogár.

Konekiadás.

Az austro-hungarai statistikán gyorsirta Asmodi.

Azon benyomás, melyet Konek előadása a gyorsíróra gyakorol, részint kedves, részint nem ; nem kedves, a mennyiben a szókat elharapdálja, vagyis műnyelven : stenographice megrövidíti, így pl. „katonai határőrvidék“ helyett mond „kat—vdék“-et ; kedves pedig azért, mert a gyorsíró fáradalmas munkájának közepette jól mulathat a tanár uron. Különben erre nézve itéljen maga a kegyes olvasó abból, a mint itt következnek :

„Austriában van körülbelül 19 millió répa.“
 „Austriában körülbelül 20 millió mázsa sörttermesztenek.“
 „Például kérem, a kis kérem Szászországban kérem“ stb.
 „Például kérem az ezernyolczszáz kérem alásan 56-ik esztendőben stb.“
 „Különös történet kérem játéka, vagy kérem szeszélye a sorsnak, hogy a magyar testőrök testéből eredt az ugynevezett löseminarium“ (mező-hegyesi ménes.)
 „József császár (itt a tanár keresztet vet magára) fölállítván a mezőhegyesi ménest, lassanként a birtokosok által az anyakanczák meghagattak.“
 „A szamarakat kérem nem lehet idehozni, bár azok is részesültek a népszámlálás kegyes szerencséjében.“
 „A barmoknak népszámlálásánál azoknak legnagyobb száma Austriában találtatott“ stb.
 „A magyarországi szarvas marhák általában csak 4—500 mázsásak, míg az austriaiak 800 mázsát nyomnak.“

APRÓ HIREK.

© **Baleset.** Egy Talján Náczi nevű kucséber eltűnt. Mondják, hogy a szerencsétlen egy heves vita folytán lenyelni volt kénytelen egyik giardinettóját s a szomorú következmények el nem maradtak.

*

÷ **Csernátoni Lajos** egy polemiában kijelenti, hogy, ha ellenfele eléggé bamba, hogy őt marhaveszetségi rohamosságának tájtévkző dühnyavalyáinak gerjedelmével ki akarja zökkenteni a tudatos önnnyugvás büszke nemtörődéséből, ő nem fogja követni a butaság lipótmezejére, mert ő elhatározta, hogy — tisztességes hangon ir.

*

= **Están** bátyánk Sanyi bátyánkat minapi jókedvben azzal fenyegette, hogy, ha tovább is olyan mértéktelelen lesz, mindjárt beküldi őt — versnek az Üstökösbe.

*

> **Mire Sanyi** bátyánk pajkosan azt felelte: Tudom, hogy nem tőszöd! — Ugyan mért ne tenném? Talán nem vagy eléggé izetlen? kérdé Están. — Nem azért, hanem mert irigyelnéd tőlem a helyet — a sajtó alatt.

*

× **Tógyi Tityi**, hirneves írónk, e lapok útján kívánja meg tudni, hogy hol van ő?

*

△ **A Grand Hotel Hungaria** című díszvendégítő nevezetességei közül főlemlitendő, hogy van ott egy pinczér, a ki tud magyarul.

*

|| **Auber** agg korában, de azért mégis viruló műveinek közepetté halt el a napokban. E művek közül a következők voltak épen napirenden: Fra Diavolo, Marco Spada, ördög része s nagy sikert arattak. A koronagyémántok is fölötté kapósok voltak s a komives általános derűtséget okozott. Az álarczosbál állandó száma volt a műsornak, míg az átok kiszorítá helyéből, mely után tán fölvirrad most a boldogság első napja.

*

△ **Désirée Artotnak** is megesezt Pesten — szégyen a színpadon nyilvános macskazenét kapott.

*

— **Jézus kinszenvedéseit** adják elé a budai bonbatéren jó entré mellett. Tehát a mai világban Krisztus koporsóját csakugyan nem őrzik ingyen?

*

< **B. Wenkheim Béla** reformator gyanánt kezd működni. Nem a zsidókat, hanem a szenteket nemesíti. Így Lonkay Antalt alamizsnányszky és szentfilléressi előnévvel a magyar szt. korona lovagjai sorába emelé.

*

— **Bécsből** írják nekünk: Hansjörgel a testvérváros, Páris sorsa miatt, háromhetes Sperl- és Schwendergyászt indítványoz.

*

†† **Madridból** írják nekünk: Amadeus fölötté csodálkozik rajta, hogy még mindig király. Ha váratlan események közbe nem jönnek, csnládjával az egész nyarat a trónuson fogja tölteni.

*

○ **A szabad akarat elméletéhez.** A pápa „örömmel“ fogadá a római tanárok hódolatát s kijelenté, hogy, a kik a hódoló föliratot alá nem írják, azokat mind kigyházbólítja. O clementia pastoralis!

*

Egyházi latinság. A „Volksfreund“ hirdetései közt olvasható: „Quilibet sacerdos emeritus, qui dispositio nem habens, quotidie in capella domestica Institutus B. V. M. in Wasserburg S. Missam celebrare, pro hoc munere annuatim centum florenos accipere potest“. Ó culinarius, helyesebben: refectoriumbeli, csalhatatlan latinság!

*

* **Párisban** a commune következő falragasza vonja magára az életben maradottak figyelmetlenségét: „Szent város, Franciaahon koronája, tűzhelye az 1789 ki eszméknek, gyűlpontja a confiscált spiritusnak, petroleum-gyűlpontja a századnak, isten veled! Európa, ime visszaadjuk neked legkedvesb mulatóhelyedet.

*

§ **Párisi menu:** Pörkölt, lángos, fűstöltt hus, parázs burgonya, pattogatott kukorica, máglyás tészta, petrolajban kirántott cse-csemők, szikrampampuli.

*

* **Furesa.** Miután a párisiak váltig ezt kiabálták „à Versailles!“, a versaillesiak most ezt hangoztatják „à Paris!“, a burkusok pedig ezt kiáltják: „à Berlin!“

*

§§ **Ha a párisi commune** utóbbi decretumainak egyike a tolvajlást és rablást halálos büntetéssel fenyíti, ugy ez csak azt jelenti, hogy a commune vezéreinek öngyilkossági szándékai voltak.

*

< **V. Henrik** kéri a Vendôme-szobor megdöntésénél alkalmazott köteleket megtartani, miután, mihelyt cselédeivel s egyéb párthiveivel kormányra jut, a juliusi szobrot szándékszik lerombolni.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

(két sas-utca 24-ik sz.)